

Recenzja

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska lek. med. Jakuba Opyrchala pt.: „Ocena wyników leczenia rekonstrukcyjnego w lokalizacji kończynowej u dzieci.” stanowi zwarty, starannie opracowany i oprawiony wydruk komputerowy liczący łącznie 118 stron. Układ rozdziałów jest typowy dla rozprawy doktorskiej. Zachowane są właściwe i optymalne objętości oddziałów.

Wstęp liczący 39 stron podzielony jest na wiele podrozdziałów. Rozpoczyna się od przedstawienia historii leczenia nowotworów kości u dzieci. Następnie autor przejrzysto i wyczerpująco przedstawia zagadnienie rozpoznawania i diagnostyki nowotworów kości u dzieci. Kolejne podrozdziały to przedstawienie stosowanych przez lata metod leczenia nowotworów kości u dzieci poczynając od leczenia amputacyjnego po bardzo dokładne przedstawienie metod nowoczesnych będących jednocześnie tematem tej rozprawy doktorskiej. Po zapoznaniu się z tym rozdziałem nawet mało znający zagadnienie czytelnik otrzymuje wyczerpującą wiedzę na temat historii, diagnostyki i najnowocześniejszego leczenia nowotworów kości u dzieci.

Kolejny rozdział to przedstawienie celów pracy. Cel główny to ocena wyników leczenia pierwotnych nowotworów kości u dzieci po zastosowaniu nowoczesnych metod opisanych przez autora. Przedstawiono również cele szczegółowe, które doprecyzowują cel główny.

Materiał badawczy to 21 chorych z rozpoznaniem pierwotnego złośliwego nowotworu kości leczonych w latach 2017 – 2021 w Oddziale Onkologii oraz Chirurgii Onkologicznej Dzieci i Młodzieży Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie. Są to prawdopodobnie wszyscy lub prawie wszyscy pacjenci leczeni w tych latach z powodu pierwotnych nowotworów kości w Polsce. Pacjentów podzielono na dwie podgrupy: nowotwory kończyny górnej i nowotwory kończyny dolnej. Przedstawiono z bogatą ilustracją obrazową i fotograficzną zastosowane metody leczenia.

Również bogato ilustrowany rycinami i zdjęciami rozdział zatytułowany wyniki przedstawia szczegółowo techniki operacyjne zastosowane w poszczególnych przypadkach, a następnie wyniki w aspekcie: efektu funkcjonalnego, czasu obserwacji, powikłań pooperacyjnych, powikłań miejsca dawczego, radykalności onkologicznej wykonanych operacji wreszcie wyników w 2 – 5 lat obserwacji.

Licząca 22 strony dyskusja to wszechstronna i obiektywna ocena wyboru i wykonania poszczególnych nowoczesnych technik operacyjnych. Autor szeroko cytuje i dyskutuje z doświadczeniami innych autorów. Rozważa wskazania i korzyści

z wyboru różnych ale zawsze bardzo nowoczesnych metod leczenia. Rozdział kończy przedstawieniem algorytmu postępowania rekonstrukcyjnego stosowanego w leczeniu pierwotnych nowotworów kości u dzieci.

Wnioski dowodzą pełnej realizacji założonych celów pracy. Rzeczywiście z tej pracy wynikają. Jednocześnie autor zdając sobie sprawę z małej liczby analizowanych przypadków, olbrzymiej różnorodności przebiegów klinicznych jak i stopnia zaawansowania w momencie rozpoznania choroby i rozpoczęcia leczenia zastrzega przed nadmierną standaryzacją postępowania i koniecznością indywidualizacji leczenia.

Piśmiennictwo to 46 pozycji współczesnych i wyłącznie zagranicznych. Numeracja piśmiennictwa ułożona jest wg kolejności cytowania w pracy z uwzględnieniem wszystkich wskazanych publikacji.

Pracę kończy streszczenie w języku angielskim oraz wykaz rycin i tabel.

Podsumowanie:

Budzi moje zastrzeżenia tytuł pracy. Moim zdaniem brakuje słowa: „nowotworów...”, a przecież rekonstrukcje wykonuje się też w przypadku wad rozwojowych czy ubytków pourazowych.

Z obowiązku recenzenta, a może raczej, by wykazać, że recenzent dokładnie czytał pracę zwracam uwagę na częste pozostawianie pojedynczej litery na końcu wiersza, nieliczne błędy literowe oraz nie zawsze określenie źródła ryciny. Sądzę też, że wnioski choć prawdziwe i wynikające z pracy są nadmiernie rozbudowane, a były już wyczerpująco opisane w dyskusji.

W mojej ocenie jest to praca wybitna. Przedstawia bardzo dobrze udokumentowane wyniki i nowoczesne techniki operacyjne. Stawiają one zespół, którego przedstawicielem jest doktorant jako wiodący lub skromniej jeden z wiodących w Europie, a nawet na świecie. Praca powinna być jak najszybciej opublikowana w światowym piśmiennictwie.

Z pełnym przekonaniem wnoszę do Rady Naukowej Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie – Państwowego Instytutu Badawczego o dopuszczenie lek. med. Jakuba Opyrchala do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Jeżeli obrona pracy będzie przebiegała równie pomyślnie to wnoszę o jej wyróżnienie.

